USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **K. M.,** zastoupený JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou se sídlem Karlovo nám. 18, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 1. 2019, č. j. OAM-936/ZA-ZA11-ZA10-2018, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 6. 2020, č. j. 13 Az 8/2019 - 28,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 15. 7. 2020 blanketní kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“), kterou brojí proti v záhlaví označenému rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „napadený rozsudek“ a „krajský soud“), aniž by uvedl, jaké jsou konkrétní důvody jeho podání.

[2] Nejvyšší správní soud proto usnesením ze dne 29. 7. 2020, č. j. 2 Azs 239/2020 - 18, stěžovatele vyzval podle § 106 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), aby ve lhůtě jednoho měsíce od jeho doručení doplnil kasační stížnost o důvody, pro které brojí proti napadenému rozsudku.

[3] Stěžovatel byl v tomto usnesení zároveň poučen, že pokud nedoplní kasační stížnost ve stanovené lhůtě a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud kasační stížnost odmítne.

[4] Toto usnesení bylo zástupkyni stěžovatele doručeno dne 29. 7. 2020. Poslední den stanovené měsíční lhůty připadl na sobotu 29. 8. 2020 (§ 40 odst. 2 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Lhůta k doplnění kasační stížnosti tedy stěžovateli marně uplynula v pondělí dne

31. 8. 2020 (§ 40 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.), jelikož vytčené vady kasační stížnosti ani v tento den neodstranil.

[5] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že bez doplnění kasační stížnosti stěžovatele není možné v řízení o ní pokračovat. Kvůli absenci stížních důvodů totiž není vymezen rozsah přezkumu napadeného rozsudku krajského soudu Nejvyšším správním soudem (viz § 109 odst. 3 s. ř. s.) ani konkrétní věcná a právní hlediska, z nichž by měl být napadený rozsudek posuzován. Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

[6] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 2. září 2020

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu